

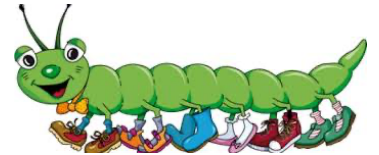

Twee verhalen om over na te denken...

De kikker en de duizendpoot

Een duizendpoot loopt met duizend poten. Op een dag komt hij een kikker tegen. De kikker, die filosoof was, observeerde hem een tijdje en maakte zich zorgen. Het was al moeilijk om op vier poten te lopen, maar deze duizendpoot liep zelfs met duizend poten. Dat was een wonder! Hoe besliste de duizendpoot welke poot hij eerst moest verzetten en welke dan en welke daarna? Dus hield de kikker de duizendpoot staande en vroeg: “Je stelt me voor een raadsel. Er doet zich een probleem voor dat ik niet kan oplossen. Hoe loop je? Hoe speel je dat klaar? Het lijkt een onmogelijkheid”. De duizendpoot antwoordde wat verbaasd: “Euh, ik loop mijn hele leven al, maar ik heb er eigenlijk nog nooit over nagedacht. Nu je het zo vraagt, zal ik er eens over nadenken en het je dan vertellen.” Voor het eerst kwamen er gedachten op in het bewustzijn van de duizendpoot. En ja, de kikker had gelijk – welke poot moest hij het eerst verzetten? De duizendpoot stond daar een paar minuten, hij kon geen poot verzetten. Hij wankelde en viel om. En hij zei tegen de kikker: “Stel die vraag asjeblieft nooit meer. Ik loop mijn hele leven al en had er nooit problemen mee, maar nu heb je mijn doodvonnis getekend! Ik kan geen poot meer verzetten en hoe moet dat dan met wel duizend poten?”

Even bezinnen ...

Te veel nadenken kan het leven blokkeren.

De duizendpoot loopt prima, alles gaat vanzelf, gewoon... tot de kikker hem laat vastlopen in zijn eigen denken. Wat vanzelf ging, wordt onmogelijk zodra alles onder een vergrootglas moet.

Ook in het geloof kunnen we verlamd raken: doe ik het wel goed, bid ik wel goed, geloof ik wel genoeg? Nadenken is goed, maar niet als het vertrouwen verdringt. Soms is de volgende stap in geloof niet altijd ‘méér analyseren’, maar eenvoudig te gaan op de weg die ons gewezen wordt.

Soms wordt godsdienst, geloof, evangelie zo moeilijk gemaakt. Dit betekent niet dat verdieping niet goed is, integendeel. Geloof mag doordacht zijn, maar niet verstarren. Geloof mag verdiepen, maar niet vervreemden van het leven en van mensen. Je moet niet eerst alles weten en kunnen uitleggen om een goed christen te zijn. Geloof hoeft niet zwaar en krampachtig te worden. Het kan ook gewoon... gewoon zijn.

De veerman en de monnik

Er waren eens twee broers, zonen van een veerman. Als kind al voeren zij met hun vader heen en weer over de rivier, wanneer hij voorbijgangers overzette. De betaling was maar karig: één dubbeltje per persoon.

Het werk was eentonig en weinig geestverheffend: dus besloot de oudste om meer diepgang aan zijn leven te gaan geven. Hij verliet het huisje aan de rivier, zijn ouders en broer en het veerbootje en trad in een boeddhistisch klooster.

Na vele jaren van meditatie en zoeken naar het hogere en naar de verborgen krachten in de menselijke geest, gebeurde het dat hij op reis moest naar een ander klooster en onderweg het ouderlijk huis passeerde. Hij klopte aan en na veel hartelijke omhelzingen en vreugdetranen vertelde men elkaar hoe ieders leven tot nu toe verlopen was.

Na enige tijd nam de monnik weer afscheid en na alle goede wensen over en weer liepen beide broers naar het veerbootje, de een om over te zetten, de ander om overgezet te worden.

De broer-veerman vroeg aan de broer-monnik: "Wat heb je nu eigenlijk in de afgelopen zeven jaar in dat klooster geleerd?" "Ik zal het je laten zien," zei de monnik, en hij daalde af naar de oever van de rivier; over het water liep hij naar de overkant, zwaaide daar nog eenmaal vaarwel en verdween tussen de bomen.

"Dan is, wat hij in die zeven jaar in dat klooster geleerd heeft, precies één dubbeltje waard," zei de veerman en ging weer tevreden aan zijn arbeid.

Even bezinnen ...

Geloof hoeft niet spectaculair te zijn

Niet alles wat wonderlijk is, is waardevol; niet alles wat gewoon is, is oppervlakkig. Geloof laat zich niet alleen meten aan hogere ervaringen, gevoelens of "mooie momenten", maar aan liefde, trouw, geduld en vooral dienstbaarheid. De veerman doet eenvoudig zijn werk. Hij zet mensen over. Het is klein, repetitief en weinig indrukwekkend — maar wel nuttig.

In het geloof zoeken we soms het "hogere", terwijl God ons juist ontmoet in het alledaagse. Misschien is dat wel de meest bevrijdende boodschap: dat Gods nabijheid vaak juist te vinden is in het gewone leven. In een stil gebed. In trouw aan elkaar. In een klein gebaar van liefde. In eenvoudig doorgaan op de weg die voor ons ligt.

Waar geloof volwassen wordt, wordt het vaak niet grootser, maar zachter. Niet ingewikkelder, maar eenvoudiger. Denken en spiritualiteit moeten het leven dienen, niet ervan losraken.

Gebed

Heer onze God,
leer ons de eenvoud van het geloof.
Bewaar ons voor de drang om groot te lijken
en voor de onrust die ons verlamt.
Geef ons een hart dat U vertrouwt,
handen die dienen,

en voeten die rustig de weg gaan
die U ons wijst.
Laat ons U vinden
in het gewone van elke dag,
in trouw, in liefde
en in stille vrede.
Amen.

Agenda

Komende sabbat, 21 maart gaat Thirza ons voor in de preek. Op **28 maart** is het de beurt aan Jeroen.

Donderdagavond 26 maart om 18.30 u: babbelszoom (nog te bevestigen, want om 19.30 u is er een presentatie in onze kerkzaal in het kader van het Bible Festival)

Donderdagavond 2 april: bijbelavond via [ZOOM](#) om 19.30 u.

Van 25 tot 29 maart: Bijbelfestival (Franstalig). Zes workshops/ presentaties gaan ook door in onze kerkzaal. Meer info op <https://biblefestival.adventist.be/>

Van 31 maart tot 2 juni: online opleiding voor verantwoordelijken van kleine groepen. [Klik voor meer info.](#)